

ՄԱՀԳՈՅԺ

1. ՆԻԼՍ ՓԻՒԶԵՆ

Անցեալ սեպտեմբերին Կոպէնհագենում վախճանուեց ալրոֆէսոր Նիլս Ֆինզէնը, որ մի շատ կարեռ դիւտ է արել քժկանութեան մէջ, ինչպէս արդէն մենք իւր ժամանակին էլ ասել ենք թերթիս էջերում: Նա գտաւ լուսաբուժեան եղանակը:

Ֆինզէնը իւր ուսումը ստացել է Դանիայում և իննսնական թուականներին նա հիմնեց Կօպէնհագէնում քժկական մի հաստատութիւն — «Medyzynste—Lys-Institut».

Ի նկատի ունինալով, որ արեի լոյսը սպանում է մանրէները և մարդկային հիւսուածքների վերայ ազդելու յատկութիւն ունի, նա սկսեց փորձեր անել՝ կաշուի հիւանդութիւնները քժկելու եկեբարական լուսով: Այդպիսով իւր բազմադիմի փորձերից յետոյ նա գտաւ, թէ ինչ տեսակ լոյսի ճառագայթներ բուժիչ ընդունակութիւն ունին և ինչ եղանակով պէտք է նոցա գործադրել. և պատրաստեց ֆինզէնեան կոչուած գործիքը, որ հասցրեց վերին աստիճանի կատարելագործութեան: Մեր հանդիսի ընթերցողները զիտեն, որ ֆինզէնեան գործիքը յաջողութեամբ օգնում է մանաւանդ լուպուսի դէմ, այն է կաշուի տուբերկուլոզեան հիւանդութեան դէպում, որ սովորաբար այլանդակում է մարդու կերպարանքը:

Նա մեծ ժողովրդականութիւն ստացաւ զիտեական աշխարհում, նորա մօտ ամեն կողմից գալիս էին բազմաթիւ հիւանդներ, որոնց օդնում էր ամեն կերպ: Վերջին տարիներս նա ստացաւ նօրելեան մրցանակը — 80,000 ռուբլի, որից 10,000-ը նա գործ դրեց իւր հիւանդների վերայ:

Մարդկութեան այս մեծ բարեկամը մեռաւ անժամանակ՝ 44 տարեկան հասակում սրտի ծանը հիւանդութիւնից:

2. ՑԱԿՈՎԲ ՑԷՐ-ՑՈՎՀԱՆՆԻՇԵՑՆ

Հոկտեմբերի 20-ին Թիֆլիսում վախճանուեցաւ 56 տա-

բեկան հասակում երդուեալ հաւատարմատար Յակովը Տէր Յովհաննիսեանը, թողնելով 6 մանր երեխաներ անապահով վիճակում:

Հանգուցեալը ութսունական թուականների հայ աչքի ընկեռող գործիներից մէկն էր Վարել է բաւական շատ պաշտօններ գոլրոցական և հոգեոր ասպարիզում—եղել է ուսուցիչ և տեսուչ Գայիաննեան ուսումնարանում—ձրիաբար, ուսուցիչ և մի շըրջանի հոգաբարձու Ներսիսեան Դպրոցում, թեմսկան վերատեսուչ Վ. Րաստանի վիճակի հայ ծխական գոլրոցների և վերջապէս երկու տարի հրատարակել է «Մանկալիարժական թերթ» ամսագիրը; Քանի մի տարի վարում էր նաև Թիֆլիսի Հայոց թեմական Աստենի իրաւաբանի պաշտօնը, Իննանական թուականներից հանգուցեալը թողեց գոլրոցական ծառայութիւնը և նուիրուեց իւր մասնագիտութեան—փաստաբանութեան:

Յակովը Տէր Յովհաննիսեանը յայտնի էր իւր սիրավը բնաւորութեամբ և իրքն հասարակական գործիչ - իւր մաքուր և անխարդախ գործունէութեամբ:

3. ՍՑԵՓԱՆ ԶԵԼԻԽՆՍԿԻ

Հոկտեմբերի 22-ին երկարատև հիւանդութիւնից յետոյ Թիֆլիսում վախճանուել է յայտնի բանասէր Ստեփան Զելիխնսկին, որ հայ ծագումն ունէր և լաւ գիտէր հայերէն: Հանգուցեալը ծանօթ էր մեզ մօտ իրքն կովկասագէտ և իրքն անդրկովկասեան գիւղական կեանքի լաւագոյն ուսումնապէրոց:

Զելիխնսկին թողել է բաւական գրաւոր գործեր, նա աշխատացել է «Մշակ», «Անրձագանք» լրագիրներին, հրատարակել է հայերէն լեզուով միքանի գիւղատնտեսական գրքոյկներ և Ալէքսանդրովոլի ու Զանգեզուրի դաւառների ուսումնասիրութիւններ: Թողել է նաև մի քանի անտիպ աշխատութիւններ: Մենք կարծում ենք հանգուցեալը պիտի թողուժ լինի նաև մի աշխատութիւն մեր Յովհան Մանդակունի և Գրիգոր Նարեկացի մատենագիրների մասին, որովհետև հանգուցեալը մի քանի առարի առաջ մեզ ուղղել էր մանրամասն հարցեր այդ մատենագիրների գրուածքների զանազան կէտերի վերաբերեալ, որոնց մանրամասն պատասխանը հաղորդեցինք իրան:

Հանգուցեալը մասնակցում էր և հայ հասարակական գործերին. մի ժամանակ նա վարեց Թիֆլիսի Հայոց Հրատարակչական Ընկերութեան փոխնախագահի պաշտօնը և մասնակցեց Մորդովցեմի կատարած վերելքին Արարատ լերան վերայ, որտեղից և իսկապէս սկիզբն առաւ նորա այն երկարատև հիւանդութիւնը, որ վերջինիրջոյ գերեզման տարաւ այդ համակրելի գործչին: